

حق انتشار آزاد است

گروه‌های همبستگی

سنگ بنای بنیادین سازمان آنارشستی

CrimethInc

CrimethInc
گروه‌های همبستگی
سنگ بنای بنیادین سازمان آنارشستی

crimethinc.com

fa.anarchistlibraries.net

فهرست

3	گروه‌های هم‌بستگی قدرتمندند
4	گروه هم‌بستگی قالبی انعطاف‌پذیر است
4	مقیاسی مناسب برای خود برگزینید
4	یکدیگر را به‌شکلی صمیمانه بشناسید
5	درباره‌ی سطح مناسب امنیت خود تصمیم بگیرید
5	با هم تصمیم بگیرید
6	تدبیر و تاکتیک‌ها
6	با دیگر گروه‌های هم‌بستگی سازمان‌دهی کنید
7	کلام آخر
7	دست به عمل بزنید

دوران متلاطمی پیش روی ماست. در حال حاضر محاصره‌ها، راهپیمایی‌های اعتراضی، شورش‌ها و درگیری‌ها مرتباً اتفاق می‌افتند. زمان سازمان‌یابی گسترده برای تحولات پیش‌رو گذشته است.

اما سازمان‌یابی لزوماً به معنای پیوستن به نهادی از پیش موجود و گرفتن دستورات نیست؛ اصلاً این مفهوم نباید به ازدست‌دادن عاملیت و هوش برای تبدیل شدن به چرخ‌دنده‌ی یک ماشین بزرگ‌تر معنا شود. از منظر آنارشیستی، ساختار سازمانی باید هم آزادی فردی و هم همکاری داوطلبانه را در تمامی مقیاس‌ها حداکثری کند: از کوچک‌ترین گروه‌ها گرفته تا جامعه به‌مثابه‌ی یک کل.

شما و دوستانتان در حال حاضر یک گروه هم‌بستگی، که سنگ بنای اساسی یک نمونه از سازمان‌های آنارشیستی است، تأسیس کرده‌اید. گروه هم‌بستگی، متشکل از حلقه‌ای از دوستان است که خود را به‌مثابه‌ی یک نیروی سیاسی خودآیین درک می‌کنند. ایده این است: افرادی که یکدیگر را می‌شناسند و به هم اعتماد دارند باید با یکدیگر کار کنند؛ به‌منظور واکنش‌دهی سریع و هوشمندانه و منعطف در وضعیت‌های اضطراری.

این ساختار بدون رهبر که نتیجه‌بخشی خود را در طی هر نوعی از فعالیت‌های پارتیزانی ثابت کرده است و همان‌طور که در آنچه شرکت تحقیق و توسعه آن را تاکتیک‌های «ازدحامی» می‌نامد، گروه‌های غیرقابل‌پیش‌بینی خودآیین یک رقیب متمرکز را در هم می‌شکنند. شما باید در هر تظاهرات با یک گروه هم‌بستگی، با درک مشابهی از اهداف و قابلیت‌هایتان شرکت کنید. اگر در یک گروه هم‌بستگی هستید که تجربه‌ی دست به عمل زدن با هم را دارد، خیلی بهتر برای مواجهه با شرایط اضطراری آماده خواهید بود و بیشترین بهره را از فرصت‌های غیرمنتظره خواهید برد.

گروه‌های هم‌بستگی قدرتمندند

به‌نسبت اندازه‌ی کوچکشان، گروه‌های هم‌بستگی می‌توانند ضربه‌ای که به‌طور نامتناسبی قوی است وارد کنند. بر خلاف ساختارهای بالا به پایین سنتی، آن‌ها برای سازگاری با هر موقعیتی آزاد هستند، آن‌ها نیاز ندارند که تصمیماتشان را از خلال پروسه‌ی پیچیده‌ی تصویب‌شدن بگذرانند، و تمام مشارکت‌کنندگان می‌توانند فوراً کنش و واکنش نشان دهند بدون اینکه منتظر دستورات بمانند؛ البته با داشتن تصویری واضح از آنچه که از یکدیگر انتظار دارند. تحسین و الهام متقابل که بر پایه‌ی آن تشکل یافته‌اند، تضعیف آنان را دشوار می‌کند. در تضادی قاطع با ساختارهای کاپیتالیست، فاشیست و سوسیالیست، آن‌ها بدون نیاز به سلسله‌مراتب یا اجبار کارایی دارند. مشارکت در یک گروه هم‌بستگی می‌تواند رضایت‌بخش و مفرح و در عین حال نتیجه‌بخش باشد. مهم‌تر از همه، گروه‌های هم‌بستگی به‌وسیله‌ی امیال مشترک و وفاداری برانگیخته می‌شوند تا سود یا وظیفه یا هر نوع دیگری از پاداش یا چیزهای انتزاعی. بنابراین تعجبی ندارد که جوخه‌های

پلیس ضدشورش را گروه‌های هم‌بستگی‌ای دور نگه می‌دارند که فقط به قوطی‌های گاز اشک‌آوری که به سمت آن‌ها پرتاب شده مسلح هستند.

گروه هم‌بستگی قالبی انعطاف‌پذیر است

بعضی از گروه‌های هم‌بستگی رسمی و همه‌جانبه‌اند: مشارکت‌کنندگان با یکدیگر زندگی می‌کنند و همه‌چیز را مشترکاً با هم تقسیم می‌کنند. ولی نیازی نیست که گروه هم‌بستگی تمهیدی دائمی باشد؛ می‌تواند به‌عنوان ساختاری آسوده کار کند که از اتحاد افراد علاقه‌مند و معتمد در طول یک پروژه‌ی مشخص تشکیل شده است.

یک تیم مشخص می‌تواند بارها و بارها به‌عنوان یک گروه هم‌بستگی با یکدیگر کنش انجام دهند، ولی اعضا می‌توانند به گروه‌های کوچک‌تر از گروه هم‌بستگی تقسیم شوند؛ در دیگر گروه‌های هم‌بستگی مشارکت کنند یا خارج از ساختار گروه هم‌بستگی کنش داشته باشند. آزادی مشارکت و سازمان‌یابی همان طور که هر شخص مناسب می‌داند یک اصل آنارشیستی بنیادین است؛ این اصل، فراوانی را گسترش می‌دهد: پس هیچ‌کس یا هیچ گروهی برای کارکرد کل حیاتی نیست و گروه‌های متفاوت می‌توانند در صورت نیاز دوباره پیکربندی شوند.

مقیاسی مناسب برای خود برگزینید

گروه هم‌بستگی می‌تواند با توجه به اهدافتان از دو تا شاید پانزده فرد گستره داشته باشد. با این حال هیچ گروهی نباید آن‌قدر پرتعداد باشد که مکالمه‌ای غیررسمی درباره‌ی موضوعات فوری ناممکن شوند. همیشه می‌توانید در صورت نیاز به دو یا چند گروه تقسیم شوید. در کنش‌هایی که نیاز به رانندگی دارند، آسان‌ترین سیستم اغلب آن است که هر گروه هم‌بستگی یک وسیله نقلیه داشته باشد.

یکدیگر را به‌شکلی صمیمانه بشناسید

نقاط قوت، شکنندگی‌ها و پیش‌زمینه‌های یکدیگر را بشناسید تا بدانید برای چه چیزهایی می‌توانید روی یکدیگر حساب باز کنید. تحلیل خود از موقعیتی که به آن وارد می‌شوید و چیزی که ارزش به‌دست‌آوردن دارد را به بحث بگذارید؛ مشخص کنید که کجا آن‌ها تطابق دارند، کجا مکمل هستند و کجا تفاوت دارند، تا برای در لحظه تصمیم‌گرفتن آماده باشید.

یک راه توسعه‌ی صمیمیت سیاسی، خواندن متون و بحث‌کردن راجع به آن‌ها با یکدیگر است؛ هرچند هیچ‌چیز جای تجربه‌ی میدانی را نمی‌گیرد. همین الان به‌آرامی آغاز کنید تا بیش از

اندازه تحت فشار قرار نگیرد. تنها زمانی که زبانی مشترک و دینامیک درونی سالمی وضع کردید آماده‌ی شناسایی اهدافی که می‌خواهید به دست بیاورید، تهیه‌ی نقشه و انجام عملیات میدانی هستید.

درباره‌ی سطح مناسب امنیت خود تصمیم بگیرید

گروه‌های هم‌بستگی نسبت به نفوذ مقاومتند؛ زیرا همه‌ی اعضا، گذشته‌ای مشترک و صمیمیت دارند و نیازی نیست هیچ‌کس در خارج از گروه از برنامه‌ها و اهداف آنان آگاه شود.

به‌محض شکل‌گیری گروه هم‌بستگی، این گروه باید یک سری از فعالیت‌های امنیتی را وضع کند و به آن‌ها پایبند بماند. در بعضی از موارد شما می‌توانید فعالیت‌های شفاف و عمومی داشته باشید. در موارد دیگر، نباید از چیزهایی که درون گروه در جریان است در بیرون از آن صحبتی شود؛ حتی پس از اینکه تمام فعالیت‌های آن مدت‌ها پیش تکمیل شده‌اند. در برخی موارد هیچ‌کس جز مشارکت‌کنندگان نباید از وجود گروه خبر داشته باشند. شما و رفقایان می‌توانید کنش‌هایی را به بحث بگذارید و برای آن‌ها آماده شوید، بدون اینکه با بیگانگان حرفی از تشکیل گروه هم‌بستگی بزنید. به خاطر داشته باشید که حرکت‌کردن از وضعیتی امن به‌سوی وضعیتی ناامن ساده‌تر است، در نسبت با عکس آن.

با هم تصمیم بگیرید

گروه‌های هم‌بستگی عموماً از طریق تصمیم‌گیری اجماعی عمل می‌کنند: تصمیمات به‌طور جمعی بر اساس نیازها و امیال هر فرد درگیر گرفته می‌شوند. رأی‌گیری‌های دموکراتیک که در آن اکثریت راه خود را می‌روند و اقلیت باید زبان به دهان بگیرند، مورد لعن و نفرین گروه‌های هم‌بستگی‌اند؛ چراکه اگر گروهی بخواهد بی‌مشکل، کارایی داشته باشد و زیر استرس فرو نپاشد، تمام افراد درگیر باید رضایت داشته باشند. قبل از هر اقدامی، اعضای یک گروه باید با یکدیگر اولاً اهداف فردی و جمعی خود، ثانیاً ریسک‌هایی که مشکلی با پذیرفتن آن ندارند و در نهایت انتظارات خود را از یکدیگر وضع کنند. این موضوعات مشخص شده می‌توانند یک نقشه را فرمول‌بندی کنند.

از آنجایی که موقعیت‌های کنش همیشه غیرقابل‌پیش‌بینی‌اند و نقشه‌ها به‌ندرت طبق انتظار پیش می‌روند، به‌کارگرفتن رویکردی دوگانه برای آماده‌سازی ممکن است کمک کند. از طرفی می‌توانید برای سناریوهای مختلف برنامه بچینید: اگر الف اتفاق افتاد ما به وسیله‌ی X به یکدیگر خبر می‌دهیم و از نقشه‌ی جایگزین استفاده می‌کنیم؛ اگر ابزار ارتباطی برای X غیرممکن بود، ما در مکان Z در ساعت Q دوباره گرد هم می‌آیم. از طرف دیگر می‌توانید ساختارهایی را پیاده کنید که حتی اگر چیزی خلاف سناریوهای که تصور کرده‌اید رخ دهد، مفید خواهند بود. این

گروه هم‌بستگی می‌تواند حلقه‌ی دوخت‌ودوز یا جمع خدمات تعمیر و نگهداری باشد، می‌تواند برای هدف تأمین یک وعده‌ی غذایی در تسخیر یا اجبار شرکت چندملیتی به خروج از تجارت از طریق یک برنامه‌ی بادقت هماهنگ‌شده‌ی خراب‌کاری گرد هم آیند. گروه‌های هم‌بستگی باغ اجتماع‌هایی کاشته‌اند و از آن‌ها حمایت کرده‌اند، ساختمان‌هایی ساخته‌اند و تسخیر کرده‌اند و سوزانده‌اند، برنامه‌های مراقبت از کودکان محله و اعتصابات وایلدکت را سازمان‌دهی کرده‌اند، گروه‌های هم‌بستگی فردی معمولاً انقلاب‌هایی در هنرهای بصری و موسیقی عامه‌پسند بنیان نهاده‌اند. گروه موسیقی موردعلاقه‌ی شما یک گروه هم‌بستگی است. گروه هم‌بستگی هواپیما اختراع کرده است. گروه هم‌بستگی دیگری این وب‌سایت را می‌گرداند.

بگذارید ۵ نفر که با آذرخش کنش مصمم شده‌اند نه تکاپوی بقا، با یکدیگر ملاقات کنند: از آن لحظه‌اندوه پایان می‌یابد و تاکتیک‌ها آغاز می‌شود.

می‌توانند مشارکت‌کنندگان با امیال و منظرگاه‌های گوناگون را که داخل بازی هستند، در جریان بگذارند. خودانگیزی و استقلال‌ی که تمرکززدایی آن را تأمین می‌کند، بزرگ‌ترین نقاط قوت ما در مبارزه با رقیب مجهزتر از خودمان است.

کلام آخر

برای اینکه گروه‌های هم‌بستگی و ساختارهای بزرگ‌تر مبتنی بر اجماع و همکاری کارایی داشته باشند، حیاتی است که همه‌ی کسانی که درگیر هستند بتوانند به یکدیگر تکیه کنند تا تعهدات خود را با موفقیت محقق کنند. زمانی که بر سر یک برنامه توافق شد، هر فرد در گروه و هر گروه در خوشه باید یک یا چند جنبه‌ی انتقادی آماده‌سازی و اجرای برنامه انتخاب کند و پیشنهاد کند که ضمیمه شوند. ضمیمه‌ی تأمین یک منبع یا تکمیل یک پروژه به معنای تضمین این است که هر اتفاقی هم که بیفتد، هدف به‌نحوی محقق خواهد شد. اگر شما خط ویژه‌ای برای گروه‌تان در طول یک تظاهرات راه می‌اندازید، شما این دین را به آن‌ها دارید که آن را انجام دهید حتی اگر بیمار شوید؛ اگر گروه شما قول می‌دهد که پرچم‌هایی برای یک کنش آماده کند، اطمینان حاصل کنید که پرچم‌ها آماده هستند؛ حتی اگر به معنی بیدار ماندن در طول شب قبل به دلیل حضور نیافتن بقیه‌ی اعضای گروه هم‌بستگی‌تان است. در طول زمان، یاد خواهید گرفت که چگونه بحران‌ها را مدیریت کنید و اینکه روی چه کسانی می‌توانید حساب باز کنید.

دست به عمل بزنید

دست از پرسیدن اینکه چه خواهد شد یا اینکه چرا اتفاقی نمی‌افتد، بردارید. با دوستانان دور هم جمع شوید و شروع کنید به تصمیم‌گرفتن در این باره که چه خواهد شد. زندگی را در حالت ناظر منفعلی نگذرانید که منتظر است به او بگویند چه کاری انجام دهد. عادت کنید به بحث درباره‌ی آنچه که دوست دارید وقوعش را ببینید و آن ایده‌ها را به واقعیت تبدیل کنید. بدون ساختاری که ایده‌ها را به سمت عملی شدن هل دهد، بدون رفقایی که با آن‌ها طوفان فکری کنید و برای توسعه‌ی ایده‌هایتان به نقاط مختلف سفر کنید و ابتکار عمل ایجاد کنید، محتمل است که از کار بیفتید و از بسیاری از پتانسیل‌های خود محروم شوید؛ اما در کنار آن‌ها پتانسیل‌ها ده یا هزاران برابر می‌شود. مارگارت مید می‌گوید: «هرگز شک نکن که گروه کوچکی از افراد اندیشمند و متعهد بتوانند دنیا را تغییر دهند». او چنین ادامه می‌دهد: «این تنها چیزی است که تاکنون این کار را کرده است». او چه اطلاع داشت چه نه، داشت به گروه‌های هم‌بستگی اشاره می‌کرد. اگر هر فرد در هر عمل علیه دولت و وضع موجود به‌عنوان بخشی از یک گروه صمیمی و فداکار هم‌بستگی مشارکت می‌کرد، انقلاب در چند سال کوتاه محقق می‌شد.

می‌تواند به‌منزله‌ی آماده‌سازی منابع (مثل پرچم‌ها، تجهیزات پزشکی یا سازوبرگ تهاجمی)، تقسیم نقش‌های داخلی (برای مثال دیده‌بانی، ارتباطات، پزشک، رابط رسانه)، وضع‌کردن سیستم‌های ارتباطی (مثل تلفن‌های برنر یا عبارات رمزگذاری شده که می‌توانند برای انتقال اطلاعات به‌شکل امن فریاد زده شوند)، آماده‌سازی استراتژی‌های کلی (برای مثال برای زیر نظر نگه‌داشتن یکدیگر در محیط‌های گپیج‌کننده)، طرح‌ریزی مسیرهای فرار اضطراری یا آماده‌کردن حمایت قانونی در حالتی که کسی دستگیر شده است باشد.

تدبیر و تاکتیک‌ها

گروه هم‌بستگی تنها در مقابل خود پاسخ‌گو است و این یکی از قوت‌های آن است. گروه‌های هم‌بستگی بار تشریفات آیین‌نامه‌ای سازمان‌های دیگر، دشواری‌های رسیدن به توافق با غریبه‌ها یا محدودیت‌های پاسخ به بدنه‌ای که به‌شکل فوری در کنش درگیر نیستند را بر دوش نمی‌کشند. در عین حال تنها به این دلیل که اعضای یک گروه هم‌بستگی برای وفاق با یکدیگر تلاش می‌کنند، هر عضو گروه هم‌بستگی باید برای رابطه‌ی توأم با مراعات مشابه با دیگر افراد تلاش کند؛ یا حداقل رویکردهای دیگران را کامل کند، حتی اگر دیگران ارزش این همکاری را درک نکنند. در حالت ایده‌آل، بیشتر مردم باید از مشارکت و مداخله‌ی گروه هم‌بستگی خرسند باشند، نه اینکه از شما برنجدند یا بترسند. آن‌ها باید ارزش الگوی گروه هم‌بستگی را درک کنند، تا بعد از دیدن موفقیت آن و نفع‌بردن از موفقیت آن، خودشان نیز آن را به کار بگیرند.

با دیگر گروه‌های هم‌بستگی سازمان‌دهی کنید

یک گروه هم‌بستگی می‌تواند با دیگر گروه‌های هم‌بستگی در چیزی که بعضاً خوشه نامیده می‌شود، همکاری کند. تشکل خوشه‌ای گروه بزرگ‌تری از افراد را قادر می‌سازد که با مزیت‌هایی که یک گروه هم‌بستگی به‌تنهایی دارد عمل کنند. اگر نیاز به سرعت و امنیت باشد، نمایندگان هر گروه به‌جای تمام اعضا هرچه سریع‌تر ملاقات می‌کنند؛ اگر هماهنگی حیاتی است، گروه‌ها یا نمایندگانشان می‌توانند رویه‌هایی برای ارتباط در گرماگرم کنش ترتیب دهند. در طول سال‌های همکاری با یکدیگر، گروه‌های هم‌بستگی مختلف می‌توانند یکدیگر را به همان خوبی که خودشان را می‌شناسند، بشناسند و در نتیجه با یکدیگر راحت‌تر و کارآمدتر باشند. زمانی که چندین خوشه از گروه‌های هم‌بستگی نیاز به همکاری در کنش‌های کلان دارند، برای مثال پیش از یک تظاهرات، می‌توانند یک جلسه‌ی انجمن سخنگویان برگزار کنند که در آن گروه‌های هم‌بستگی و خوشه‌های مختلف می‌توانند به یکدیگر قصدهایشان را اطلاع دهند (تا هر حدی که خردمندانه است). انجمن سخنگویان به‌ندرت هم‌رأیی یک‌پارچه تولید می‌کند، ولی